Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lantia fragilitatis humane curem nichil est
facere qd ueniat in mala suspicione infirmo
fri. ne forte puras herbas mandendo. & puras
aquas bibendo. conculcem pascua di. vt oues in
firme conculcatu manducent & turbatu bibant.
& ue ppt istu qd dic. Ego iudi co int oue & oue
pistis. Hec dicit dns ds ad eos. Ecce ego iudi
co int oue forte. & int oue imbecille. Aliud
aliqd dicat. Ia audiuum de his q conculcant
herbas & pturbant aquas. audiam aliud
gen mali. vt magnu gen mali. Postea debir
cis nulla fec mentione. semel illos nomi
nauit. ut scirem ee. Ipse u illos bene nouit.
pea sic loqut tanq omis oues sint. Primo
quom ipse uidet. pea u qm nos uidem lo
cut e. Hirci enu qr st. & qr in fine separabunt
notu sit ouib; m tanq int oue & oue dise
no. Nisi scit n pdestinatione & pscientia oues
vt hircos ille q pdestinare solus potuit q pre
scire. Modo qr omis sub signo, st vt omis ad
gram di accedunt. oue te putas. hircu te
forte ds nouit. si tanq ouis audi qd audis.
Ecce ego iudicabo int oue forte & oue in
becille. qm lateribus & humeris uris impelle
batis vt cornib; uris pcutiebatis. vt ome qd
deficiebat cpmebatis q adusq; dispgere
tis eas foras. Qs hoc n intelligat. Quis n ex
horrescat. Si nulle oues foris st n e factu.